

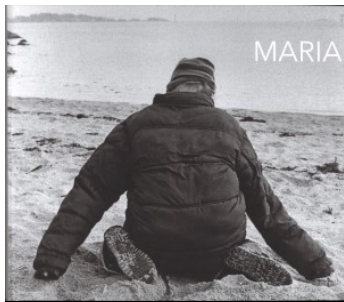
Tidsskriftet
DEN NORSKE LEGEFORENING

Fotodokumentar som gjør inntrykk

ANMELDELSER

ESPEN DIETRICH

Professor, Nevrologisk avdeling
Institutt for klinisk medisin, Oslo universitetssykehus

Magne Geir Bøe

Maria

Med ustøe skritt mot voksenalv. 116 s, ill. Kristiansand: Eget forlag, 2017. Pris NOK 300

ISBN 978-82-690871-0-9

Maria har Angelmans syndrom, noe som gir en alvorlig utviklingshemning. Hun var 13-14 år da hun lærte å gå. Hun er tenåring, men atferd og vurderingsevne er som hos et lite barn, og hun trenger hjelp til alt det et lite barn må hjelpes med. Samtidig er Maria ofte smilende og glad, oppmerksom på omgivelsene, liker mennesker og er lykkelig når noen henvender seg til henne. Men når hun er frustrert og sint, ser man smerten og fortvilelsen, selv om det kan være vanskelig å skjønne årsaken.

Foreldrene er leger. Pappa Magne Geir Bøe er ivrig fotoamatør, og i løpet av de siste par årene har han tatt utallige bilder av Maria. Han presenterer et rikt utvalg av bildene i denne boken, for, som han sier, «å gi Maria en stemme, siden hun ikke har talespråk.» Boken har bare noen få sider med tekst helt i begynnelsen. Der presenterer foreldrene noen få, grunnleggende opplysninger om Maria og hennes hverdag, om familien, og om det å leve med to friske og ett sterkt funksjonshemmet barn. Deretter skriver Magne Geir Bøe noen ord om bokens tilblivelse, om bildene, og om tankene bak utgivelsen. Resten av boken består av bilder av Maria og hennes hverdag. Og la det være sagt med en gang: Dette er ikke et familiealbum.

Jeg har ikke forutsetninger for å uttale meg bombastisk om kunstnerisk og fototeknisk kvalitet, men jeg har virkelig latt meg imponere av bildene, deres komposisjon og motivvalg. Etter å ha sett gjennom bildene føler jeg på en måte at jeg er blitt kjent med Maria. Skildringene av hennes ansiktsuttrykk og kroppsspråk forteller uendelig mye mer enn det noen boktekst kunne gjøre.

Vi ser henne i mange ulike situasjoner. Ofte med et smil, av og til med et undrende uttrykk, noen ganger trist. På mange bilder er hun sammen med andre, men vel så ofte er hun helt alene og i en del tilfeller tilsynelatende ensom. Alle bildene er i svart-hvitt, og de er tatt med analog teknikk og tradisjonell film, fremkalling og kopiering for å gi et mykere og mindre skarpt inntrykk enn det moderne digitale bilder som regel gir.

Magne Geir Bøe skriver i innledningen at han ønsker at boken «kan være en kilde til informasjon, til gjenkjennelse, til overraskelse, men også til undring», og han håper at boken kan bidra til å presentere den komplekse utfordringen det er å ha et funksjonshemmet barn. Det har han virkelig klart – for denne boken gjør inntrykk!

Publisert: 19. mars 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.17.1015

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2023. Lastet ned fra tidsskriftet.no 2. juni 2023.